

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมไทยมีสตรีจำนวนไม่น้อยที่ต้องเลือกอาชีพเป็นหญิงบริการทางเพศ ภาระหนี้ของหญิงบริการทางเพศ ถูกรังเกียจเหยียดหดหายและได้รับการประณามจากสังคม แม้ว่าล่วงเหลยผ่านมาหลายครั้งแล้วก็ตามภาพพจน์นี้ก็ไม่เปลี่ยนแปลงเท่าไรนัก การประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ทำให้ผู้ประกอบอาชีพนี้อยู่ในสภาพของความกดดันต่าง ๆ เช่น ไม่สามารถเลือกแขกที่มารับบริการกันตนได้ แขกส่วนใหญ่อยู่ในสภาพมึนเมา และมีความคิดว่าต้องใช้บริการให้คุณค่ากับเงินที่เสียไปเป็นต้น หญิงที่ประกอบอาชีพนี้มีความรู้สึกว่าตนของถูกดูถูก ฉุกเฉินต้องกล้าทำในสิ่งที่คนทั่วไปไม่ทำหญิงบริการบางส่วนจึงดำเนินชีวิตในลักษณะประชดประชด และบางส่วนจำเป็นต้องปรับอารมณ์ความรู้สึกเพื่อให้ทำงานได้ ภาวะเช่นนี้นำไปสู่การใช้สารเสพติดบางประเภทได้ และการให้บริการจนดึกทำให้เกิดความจมเป็นต้องกระตุ้นความสามารถและความทนทานในการทำงานเป็นอย่างมาก นับเป็นอาชีพที่แม้จะเดียงตอนเองและครอบครัวได้แต่ก็มีผลเสียต่อตนเองหลายประการ โดยเฉพาะความรู้สึกต่อตนเองในด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง อันเป็นลักษณะสำคัญยิ่งของการมีชีวิตที่มีคุณภาพ

ในสังคมไทยพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มักไม่เป็นที่เปิดเผย และยังมีข้อจำกัดในเรื่องของค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ดังนั้นช่องทางในการแพร่กระจายโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่สำคัญของทางหนังก็คือผู้ให้บริการทางเพศถึงแม้ในปัจจุบันการดำเนินการขององค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับผู้หญิงในประเทศไทยมีหลากหลายงาน แต่ส่วนใหญ่หน่วยงานเหล่านี้ไม่ได้ทำงานเฉพาะกลุ่มหญิงบริการทางเพศเพียงอย่างเดียว แต่จะทำงานในด้านปัญหาของผู้หญิงโดยรวมทั้งหมด ซึ่งกลุ่มหญิงบริการทางเพศก็เป็นหญิงกลุ่มนึงที่ด้อยโอกาสและต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เมื่อกล่าวถึงสาเหตุของการเข้ามาเป็นหญิงขายบริการทางเพศ ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ความยากจนและการขาดโอกาสต่าง ๆ สังคมไทยส่วนใหญ่ประณามหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มิใช่สามีโดยถูกต้อง มีผลให้หญิงบริการทางเพศส่วนมากรู้สึกด้อยและคิดว่าตนเองไม่มีคุณค่า ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้หญิงบริการทางเพศไม่สนใจที่จะคุ้มครอง自己และป้องกันตนให้พ้นจากโรคเอดส์อย่างจริงจัง (สุพร เกิดสว่าง, 2541, หน้า 21) โรเจอร์ส (Rogers, 1988, p. 127) นักจิตวิทยามีความเห็นว่ามนุษย์ทุกคนมีพลังผลักดันในตัว

เป็นพลังที่ต้องการเจริญเติบโต จนถึงระดับสูงสุดของเขาในทุก ๆ ด้านพลังนี้มีมาตั้งแต่เกิด แต่เราสามารถช่วยให้เขาได้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและพัฒนาตนเองได้ด้วยหลักการของ การให้คำปรึกษาโดยติดต่อสนทนากับเขาย่างเพื่อนให้เกียรติ ยอมรับและฟังความคิดเห็นของเขา การที่จะช่วยให้หญิงบริการทางเพศกลับมารู้สึกถึงคุณค่าของตนเอง เป็นเรื่องที่ควรเป็นไปได้ และ การที่ผู้หญิงที่เคยมีอาชีพบริการทางเพศจะกลับมา มีครอบครัวที่ดี มีอาชีพที่ประสบผลสำเร็จมีใช่ เรื่องเพ้อฝัน จากการศึกษาของสุพร เกิดสร้าง (2541, หน้า 25-30) พนวากลุ่มหญิงขายนบริการทางเพศไม่ตระหนักในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยยังมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเนื่องจากหญิงบริการทางเพศต้องห่างไกลบ้านและไปเมือง ขายบริการทางเพศต่างถิ่น มีการเปลี่ยนที่ทำงานบ่อย ๆ พนพื่อนร่วมงานใหม่ มีการแergus แergus ทำให้หญิงบริการทางเพศรู้สึกเหงา ว้าเหว่ ยอมส่งผลให้อัตโนมัติคืนของตนเองต่ำลง อีกทั้งต้องปรับตัวให้เข้ากับพื่อนร่วมงาน ทำให้ต้องเกิดการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงแบบแผนในการดำเนินชีวิต จนเกิดเป็นความเครียด ซึ่งจะนำไปสู่ความวิตกกังวล อารมณ์ไม่มั่นคงมีผลกระทบต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้หญิงบริการทางเพศ เกิดความรู้สึกเหงา ว้าเหว่ จิตใจเนื่อยชา เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ หากความรู้สึกเหล่านี้สะสมอยู่นานวันโดยไม่ได้รับการช่วยเหลือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกเหล่านี้จะเป็นมารร้ายต่อชีวิตหญิงบริการทางเพศ ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต เปื่องหน่ายชีวิต ขาดกำลังใจที่จะคุ้มครองเอง มีชีวิตอยู่ไปวัน ๆ

ดังนั้นการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำที่เกิดขึ้นในหญิงบริการทางเพศเป็นสิ่งปกติ ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทั้งตัวผู้ให้บริการทางเพศและผู้รับบริการทางเพศ และหญิงบริการเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้รับประสบการณ์อันแล้วร้ายและรุนแรง เป็นสิ่งทำลายความภูมิใจของเขา ทำให้รู้สึกแตกสลายถูกทอดแทนด้วยการเกลียดตัวเอง ความสับสนซึ่งจะผลักดันความรู้สึกข้างในของพวกรเข้า ให้ตัวเองนรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่มีความเชื่อมั่น ในตนเอง จึงสมควรที่หญิงบริการเหล่านี้จะได้รับการเสริมทักษะ เพื่อมองเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อจะได้มีบุคลิกภาพมองโลกในแง่ดี มีความรู้สึกปลอดภัย สามารถรับผิดชอบในหน้าที่การทำงาน และประสบความสำเร็จในการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมได้ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้มีความคิดริเริ่มในการทำงานและไฝสร้างความสำเร็จในชีวิตมุ่งหวังอนาคตที่ดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีวนิยมต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของหญิงบริการทางเพศ

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษารึ่งนี้เพื่อนำการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภูมิปัญญาช่วยให้ผู้ใช้บริการทางเพศเห็นคุณค่าในตนของสูงขึ้น เพื่อจะเป็นการช่วยให้ผู้ใช้บริการทางเพศมีความมั่นใจและพัฒนาทักษะที่จะช่วยเหลือตนเอง มีความวิตกกังวลน้อยลง มีความคิดสร้างสรรค์มองโลกในแง่ดีสามารถเรียนรู้และวิเคราะห์เหตุการณ์ที่ผ่านมาและคิดว่าตนของยังมีคุณค่าต่อสังคมและอาจหาทางไปประกอบอาชีพอื่นต่อไปหรือมีการป้องกันตนของไม่ให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
2. ผู้ใช้บริการที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูมิปัญญา มีการเห็นคุณค่าในตนของระยะหลังการทดลองสูงกว่าผู้ใช้บริการกลุ่มควบคุม
3. ผู้ใช้บริการที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูมิปัญญา มีการเห็นคุณค่าในตนของระยะติดตามผลสูงกว่าผู้ใช้บริการกลุ่มควบคุม
4. ผู้ใช้บริการที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูมิปัญญา มีการเห็นคุณค่าในตนของระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนทดลอง
5. ผู้ใช้บริการที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูมิปัญญา มีการเห็นคุณค่าในตนของในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
6. ผู้ใช้บริการที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูมิปัญญา มีการเห็นคุณค่าในตนของในระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกับระยะหลังการทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษารึ่งนี้ เป็นการศึกษาเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภูมิปัญญา ต่อการเห็นคุณค่าในตนของของผู้ใช้บริการทางเพศในเขตอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งมีขอบเขตการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร เป็นผู้ใช้บริการทางเพศที่ปฏิบัติงานอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยรึ่งนี้ได้มาจาก การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) จากกลุ่มประชากรดังนี้

1.2.1 ให้หอพิจิบบริการทางเพศที่มารับบริการคลินิกการโรงพยาบาล ศรีสะเกยทำแบบสอบถามวัดความแน่ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองเลือกผู้ที่มีคะแนนระหว่าง 15-30 คะแนน โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มีคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองจากน้อยที่สุดขึ้นไป ตามลำดับ สอบถามความสนใจ จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายๆ 12 คน แล้วใช้สุ่มตัวอย่างอีกรึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน ได้แก่

1.2.1.1 กลุ่มควบคุม กือกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำ ตามปกติที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรือพยาบาลทำการให้คำแนะนำนำปรึกษาทั่วๆ ไป

1.2.1.2 กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการทดลองโดยใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภารนิยม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น มี 2 ตัว ได้แก่

2.1.1 วิธีการให้คำปรึกษา แบ่งเป็น

2.1.1.1 เทคนิควิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภารนิยม

2.1.1.2 วิธีการให้คำปรึกษาแบบปกติที่ผู้รับผิดชอบดูแลกลุ่มหอพิจิบบริการทางเพศไว้ทั่วๆ ไป

2.1.2 ระยะเวลาการทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ

2.1.2.1 ระยะก่อนการทดลอง

2.1.2.2 ระยะหลังทดลอง

2.1.2.3 ระยะติดตามผลการทดลอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง

นัยนคัพท์เนพะ

1. หอพิจิบบริการทางเพศ หมายถึง หอพิจิบบริการทางเพศกับรายที่มารับบริการ โดยมี ศินจังเป็นค่าตอบแทน

2. การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ทักษะหรือความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเอง นี่ ความพึงพอใจในตนเอง ยอมรับและนับถือว่าตนเองมีคุณค่า มีความสำคัญ สามารถกระทำ สิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ รวมทั้งการได้รับความยอมรับนับถือจากบุคคลอื่นๆ ในสังคม มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

3. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภารนิยม (Existential Group Counseling) หมายถึง วิธีการที่ผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือบุคคลเป็นกลุ่มประมาณ 6-8 คน โดยมีจุดมุ่งหมาย

เพื่อให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง โดยเฉพาะศักยภาพของตนเองทั้งด้านความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเอง วางแผนจัดการและเลือกดำเนินชีวิตของตนเองอย่างอิสระและมีคุณค่า มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต รับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิตของตน ยอมรับตนเอง พร้อมทั้งอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสมภายใต้สัมพันธภาพของการให้คำปรึกษาที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น เปิดเผย มีการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ให้คำปรึกษา และผู้รับคำปรึกษาโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ขั้นเริ่มต้นให้คำปรึกษาเป็นขั้นสร้างสัมพันธภาพ บรรยายกาศของการเริ่มต้นเป็นแบบอบอุ่นและเป็นกันเอง

3.2 ขั้นดำเนินการให้คำปรึกษา จะดำเนินไปบนพื้นฐานของแนวความคิดแบบ
ภูนิยม โดยเน้นการรับรู้ในปัจจุบัน (Here and Now) โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ทำความเข้าใจกับประสบการณ์ของผู้รับคำปรึกษา

3.2.2 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้รับรู้และตระหนักรู้ถึงความมีอยู่ของตน

3.2.3 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษารู้ถึงความหมายในการมีอยู่ แล้วหาเป้าหมายในชีวิต

3.2.4 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้รับรู้และให้เสริมภาพของตนอย่างเต็มที่

3.2.5 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถตัดสินใจเลือกสิ่งที่มีคุณค่าต่อตน

3.2.6 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษามีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเลือกและต่อการกระทำของตนเอง

3.2.7 ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษามีความเชื่อมั่นที่จะนำตนเองสู่จุดมุ่งหมายที่ตนเดือกด้วยตัวเอง

3.3 ขั้นยุติการให้คำปรึกษา เป็นขั้นที่ผู้ให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาได้ทบทวนสิ่งที่ผู้รับคำปรึกษาได้จากการให้คำปรึกษาหรือไม่ และผู้ให้คำปรึกษาอาจให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะเพิ่ม ภายใต้แนวคิดและทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบภูนิยม โดยหากความหมายของชีวิตเพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาได้ประโยชน์จากการให้คำปรึกษามากที่สุด

4. วิธีการให้คำปรึกษาแบบปกติ หมายถึง การให้หลักบริการทางเพศค้ำรังชีวิต หรือ กิจกรรมตามปกติของตนเอง ที่ผู้รับผิดชอบ ดูแลกลุ่มหญิงขยายบริการทางเพศใช้ทั่วๆ ไป ได้แก่ การให้คำด้านการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การปฎิบัติตัว การรับบริการด้านสุขภาพ